

RAAD VAN STATE, AFDELING ADMINISTRATIE.

A R R E S T

**nr. 94.094 van 19 maart 2001
in de zaak A. 101.560/X-10.197.**

In zake : Paul DE BRUECKER,
die woonplaats kiest bij
Advocaat J. BLANCHE,
kantoor houdende te 3080 TERVUREN,
Puttestraat 78

tegen :

1. de stad AALST,
2. het Vlaamse Gewest, vertegenwoordigd
door de Vlaamse regering,
dat woonplaats kiest bij
Advocaat P. LEFRANC,
kantoor houdende te 9000 GENT,
Koning Albertlaan 128.

tussenkomen partij :

de n.v. Jan DE NUL,
die woonplaats kiest bij
Advocaten J. GHYSELS, P. FLAMEY en Partners,
kantoor houdende te 1050 BRUSSEL,
Aarlenstraat 25.

DE Wnd. VOORZITTER VAN DE Xe KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat Paul DE BRUECKER op 12 maart 2001 heeft ingediend om de schorsing van de tenuitvoerlegging bij uiterst dringende noodzakelijkheid te vorderen van het besluit van 9 oktober 2000 van het college van burgemeester en schepenen van de stad Aalst waarbij aan de n.v. Jan DE NUL de stedenbouwkundige vergunning wordt verleend voor "het slopen en heropbouwen van 2 loodsen en oprichten van een nieuwe loods" op een perceel gelegen te Aalst (Hofstade), Tragel 23, kadastraal bekend Sectie B, nr. 523 r;

Gezien de nota's van de verwerende partijen;

Gelet op de beschikking van 13 maart 2001 waarbij de terechtzitting bepaald wordt op 16 maart 2001;

Gehoord het verslag van Staatsraad J. BOVIN;

Gehoord de opmerkingen van Advocaat J. BLANCKE, die verschijnt voor verzoeker, van adviseur L. DE MOOR, die verschijnt voor de eerste verwerende partij, van Advocaat P. LEFRANC, die verschijnt voor de tweede verwerende partij, en van Advocaten P. FLAMEY en S. KNAEPEN, die verschijnen voor de tussenkomende partij;

Gehoord het eensluidend advies van Auditeur P. BARRA;

Gelet op de artikelen 17 en 18 en titel VI, hoofdstuk II, van de wetten op de Raad van State, gecoördineerd op 12 januari 1973;

Overwegende dat de n.v. Jan DE NUL met een ter terechtzitting neergelegd verzoekschrift heeft gevraagd om in het administratief kort geding te mogen tussenkomen; dat er grond is om het verzoek in te willigen;

Overwegende dat krachtens artikel 17, §§ 1 en 2, van de gecoördineerde wetten op de Raad van State slechts tot schorsing van de tenuitvoerlegging bij uiterst dringende noodzakelijkheid kan worden besloten onder de drievoudige voorwaarde dat een uiterst dringende noodzakelijkheid voorhanden is, dat ernstige middelen worden aangevoerd die de vernietiging van de aangevochten akte of verordening kunnen verantwoorden en dat de onmiddellijke tenuitvoerlegging van de bestreden akte of verordening een moeilijk te herstellen ernstig nadeel kan berokkenen;

Overwegende dat, wat de eerste voorwaarde betreft, verzoekende partij betoogt wat volgt :

"De schorsing van de tenuitvoerlegging van de aangevochten akte is bovendien uiterst dringend.

De aangevochten akte vergunt de oprichting van industriële loodsen. Dit zijn bouwwerken die uit hun aard op zeer korte termijn kunnen worden opgericht. Een schorsing na een vordering in een gewoon administratief kort geding zal daarom zeker laattijdig zijn. Enkel een schorsing bij uiterst dringende noodzakelijkheid kan het ontstaan van het moeilijk te herstellen ernstig nadeel voorkomen.

Heden stelt de verzoeker trouwens vast dat de bouwheer kennelijk de oprichting van de loodsen startte. Er zijn op de bouwplaats immers werken aan de gang die erop wijzen dat de funderingen van de loodsen worden aangebracht of binnen zeer korte tijd zullen worden aangebracht.

Het betreft dus bouwwerken die mogelijks reeds een aanvang hebben genomen en binnen de 45 dagen kunnen worden opgetrokken. Het inroepen van de uiterst dringende noodzakelijkheid is daardoor stellig verantwoord (...)

Evenmin kan worden gesteld dat de verzoeker onvoldoende diligentie aan de dag legde om Uw Raad te vatten. De bouwvergunning werd hem niet persoonlijk ter kennis gebracht. Zodra hij op het terrein activiteiten vaststelde die erop wezen dat mogelijks een vergunning was verleend (het slopen van een muur), informeerde hij bij de stad. Hij vroeg terstond per brief toelating tot inzage en afschrift van de vergunning. Die toelating werd hem verleend met een schrijven d.d. 19 februari 2001. Enige dagen na ontvangst van die brief, zodra zijn beroepswerkzaamheden het toelieten, nam hij inzage van het dossier en vroeg hij effectief een kopie van de vergunning. Van enig stilzitten in zijn hoofde is dus geen sprake.";

Overwegende dat, gelet op het zeer uitzonderlijk en zeer ongewoon karakter van de uiterst dringende procedure tot schorsing van de tenuitvoerlegging van een administratieve rechtshandeling waarin de wet voorziet, en op de ernstige stoornis die zij in het normaal verloop van de rechtspleging voor de Raad van State teweegbrengt, waarbij de rechten van verdediging van de verwerende partijen en eventueel tussenkomende partijen tot een strikt minimum zijn herleid, de uiterst dringende noodzakelijkheid op het eerste gezicht onge-

twistbaar moet zijn; dat een verzoeker die meent een beroep te moeten doen op de procedure bij uiterst dringende noodzakelijkheid alleszins moet aantonen bij het instellen van de vordering met de vereiste spoed, diligentie en alertheid te zijn opgetreden;

Overwegende dat uit de eigen verklaringen van verzoeker blijkt dat hij begin februari 2001 vaststelde dat op het betrokken perceel werken werden uitgevoerd, dat hij hieromtrent informeerde bij het gemeentebestuur en dat hij bij brief van 6 februari 2001 aan het college van burgemeester en schepenen van de stad Aalst betreffende het "Besluit van het College van Burgemeester en Schepenen van 9.10.2000, inzake de bouwvergunning toegekend aan de NV J. De Nul, Tragel, 23 te 9300 Aalst. Aanvraag nummer 00/394, dossier R.O.H.M. nummer 8/41002/2787/8 dd. 2.10.2000" vroeg "om een copie van het in hoger genoemde aangelegenheid aangelegde administratieve dossier."; dat verzoeker aldus op dat ogenblik onmiskenbaar kennis had van het bestaan van de bestreden bouwvergunning; dat de vordering tot schorsing bij uiterst dringende noodzakelijkheid werd ingesteld op 12 maart 2001, dit is nagenoeg 6 weken later; dat het door verzoeker laten verstrijken van een dergelijk lange termijn vooraleer de vordering in te stellen op zich de negatie is van de uiterst dringende noodzakelijkheid van de schorsing van de tenuitvoerlegging van de bestreden akte waarop hij zich thans beroept; dat het argument van verzoeker dat hij reeds op 6 februari 2001 per brief copie vroeg van het "aangelegde administratieve dossier" en dat deze toelating hem slechts werd verleend met een brief van 19 februari 2001 niet dienstig kan worden ingeroepen om alsnog de uiterst dringende noodzakelijkheid van de vordering te verantwoorden; dat immers krachtens artikel 2 van het koninklijk besluit van 22 oktober 1971 tot uitvoering van artikel 63 van de wet van 29 maart 1962 houdende organisatie van de ruimtelijke ordening en van de stedenbouw, "gedurende ten

minste twee dagen per week, door de gemeentebesturen te bepalen, (...) derden belanghebbenden op het gemeentehuis inzage (kunnen) nemen van de inhoud van de afgegeven bouw- en verkavelingsvergunningen"; dat niet blijkt en verzoeker ook niet beweert dat hem dit inzage-recht werd ontzegd; dat, zo er van een dringende noodzakelijkheid sprake is, de oorzaak ervan bij verzoeker zelf is gelegen door na te laten van het hem wettelijk toegekende inzagerecht gebruik te maken en het antwoord op zijn schriftelijk verzoek om copie van het administratieve dossier af te wachten; dat de uiterst dringende noodzakelijkheid van de vordering tot schorsing niet naar behoren is verantwoord;

Overwegende dat niet is voldaan aan de eerste door artikel 17, §§ 1 en 2, van de gecoördineerde wetten op de Raad van State opgelegde voorwaarden om de schorsing van de tenuitvoerlegging bij uiterst dringende noodzakelijkheid te kunnen bevelen; dat die vaststelling volstaat om de vordering af te wijzen,

B E S L U I T :

Artikel 1.

Het verzoek tot tussenkomst van de n.v. Jan DE NUL in de vordering tot schorsing bij uiterst dringende noodzakelijkheid wordt ingewilligd.

Artikel 2.

De vordering tot schorsing bij uiterst dringende noodzakelijkheid wordt verworpen.

Artikel 3.

De uitspraak over de bijdrage in de betaling van de kosten van de vordering tot schorsing bij uiterst dringende noodzakelijkheid wordt uitgesteld.

De kosten van de tussenkomst in de schorsingsprocedure bij uiterst dringende noodzakelijkheid, bepaald op vijfduizend frank, komen ten laste van de tussenkomende partij.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting, op negentien maart tweeduizendeen, door :

de H.	J. BOVIN,	wnd. kamervoorzitter, staatsraad,
Mevr.	A. TRUYENS,	griffier.

De griffier,

De voorzitter,

A. TRUYENS.

J. BOVIN.